REVISTA PRESEI

LIBERTATEA 3.X.

Articolul „Adevărata epurație" — scoate în evidență faptul, că prin executarea epurației încă nu asigurăm consolidarea pozițiilor democrației. In același timp, când la poziție pentru epurație, care trebue să se facă neîntârziat, arată că este nevoie de asigurarea unei stabilități în viața funcționarilor de carieră.

„Nimic nu demoralizează mai mult pe funcționarul cinstit și muncitor, decât aceea tragică instabilitate, care îl face dependent de fluctuațiile politice. Și îl amenință cu șomajul". *Tocmai de aceea „adevărata epurație a aparatului de Stat nu înseamnă înlocuirea (foarte nepesară !) a agenților hitleriști prin oameni harnici, competenți, devotați regimului democrat. Epurația cea profundă, către care, din toate puterile noastre, trebue să tindem, este ridicarea nivelului, material, moral și intelectual, al acestei țări înapoiate.*

Este adevărat că eliminarea elementelor fasciste din funcțiile publice, nu înseamnă rezolvarea definitivă a problemelor. Ea trebue să fie legată de o serie de alte măsuri. Dar aceasta nu trebue să ne abată atenția, că prikina și cea mai importantă latură a acestei probleme este curățirea vieții publice de fasciști. Și aceasta cere o rezolvare urgentă.

TIMPUL 3.X.

Articolul de fond „Pentru un stat democrat" arată, că în lupta pentru reabilitarea noastră față de popoarele iubitoare de libertate, armata română a înregistrat succese importante. In același timp însă, pe plan politic, nu s'au luat măsuri temeinice în această privință. „Vedem și astăzi la diferite ministere secretari generali, directori și alți funcționari superiori la întreprinderi particulare în diferite posturi și în general în toată administrația românească — aceiași oameni cari au condus cu despotism viața Statului imprimându-i nota de totalitarism după modelul fascist și hitlerist".

Este justă încheierea, că numai curățirea „oamenilor tuturor intereselor, lipsiți de conștiință, trădătorii cari au infectat viața Statului", a tuturor fasciștilor din viața publică, poate asigura începutul consolidării democrației românești.

CURIERUL An. I Nr. 16

In numărul de eri al „Curierului", d. Augustin Popa face o afirmație în sensul că democrația „nu e amenințată de nimeni, ea nu este din nici o parte primejduită". Această afirmație ar putea fi luată drept ciudată, dacă nu ar fi bine cugetată și tendențioasă.

D. Augustin Popa nu vede, mai bine zis nu vrea să vadă că aparatul de stat mai este împânat de legionari, fasciști, unelte ale regimului trădător legionaro-antonescian. Nu vede, mai bine zis nu vrea să vadă, căci mai mișună peste tot și uneltesc din umbră împotriva poporului român. Că ei falsifică legi, concediază muncitori cari se organizează și bat pe țăranii cari primesc în casele lor ostașii Armatei Roșii eliberatoare.

Dar Augustin Popa nu vede acest lucru. Mai mult decât atâta ar vrea ca nici noi să nu vedem. De aceia teoria „ciudată", că democrația nu e amenințată de nimeni și de nicăieri.

Este acest lucru întâmplător? Este întâmplător că „Curierul" publică acest articol tendențios și diversionist?

In numărul de azi „Curierul" publică o dare de seamă despre adunarea profesională a A. G. I. R.-ului, și aici ne dăm seamă până unde merge „Curierul".

„D. ing. Veteleanu se scoală declarând că nu înțelege să renege faptul de a fi fost legionar".

Adică până aici ne duc pro-fasciștii cari sabotează măsurile, ce trebuiau luate de mult împotriva bandiților fasciști. Până aici ne duc, cei cari caută să ne adoarmă vigilența, cum este d. Augustin Popa.

Legionarul Veteleanu, care de mult ar trebui să fie arestat, are curajul și îndrăzneala să declare, că „nu înțelege să renege faptul de a fi fost legionar". Cu un cinism fără pereche susține legionarismul lui de vânzător de țară și trădător de popor. Și „Curierul" în loc să ia poziție cerând arestarea imediată a agentului deschis hitlerist, îi dă publicitate — prezentând prin aceasta atitudinea provocatoare a legionarului Veteleanu drept un act de curaj.

Cerem măsuri imediate împotriva legionarului Veteleanu și celor cari în mod deschis îl susțin.

SITUAȚIA FEMEILOR OSTAȘILOR

Am stat de vorbă cu una din zecile de mii de femei din țară, ale căror bărbați sunt mobilizați de ani de zile, încă înainte să se începă războiul, iar astăzi sunt la datorie pentru izgonirea și nimicirea hitleriștilor și pentru eliberarea Ardealului.

Ea ne-a descris situația grea materială în care se sbate împreună cu copiii săi, cât și grija ce poartă bărbatului plecat cu unitatea. Grija cuprinde pe cei nevoiași, mai ales acum, când stăm în pragul iernii și se ivesc atâtea greutăți, sunt atâtea nevoi și lipsuri cari trebuesc învinse și susținătorul familiei este departe, la datorie.

In afară de traiul greu pe care-l duc dânsa și copii, o frământă grija pentru soțul plecat, cunoscând situația și nivelul de viață scăzut din armată.

Știm cu toții că salarii în armată au numai gradele, începând cu plutonier, care încasează cca 20.000 lei lunar, ofițerii dela 30.000 lei în sus, după grade. Soldații însă au solda de 2-3-4 lei zilnic, atunci când o țigară este 4 lei și deci nici vorba nu poate fi ca să-și îndulcească viața sau să-și cumpere o gazetă. Hrana soldatului nu s'a schimbat cu nimic. Alocația nu s'a mărit. A rămas ca și în trecut, zilnic fasole, cartofi.

Familia ostașului muncitor dela oraș, dacă în cel mai fericit caz a lucrat permanent într'o întreprindere, are dreptul la un oarecare ajutor lunar, timp de un an. Sunt unele întreprinderi, de unde acest ajutor se încasează cu mari greutăți, prin intervenție de avocat, Cameră de muncă, etc.

După ce anul a trecut, întreprinderea nu mai are nici o obligație.

Ajutorul dat de către stat familiei ostașilor era de câteva sute de lei lunar, o sumă infimă, cu care nu se poate acoperi nici o nevoie în aceste vremuri.

Multe din această categorie de femei au intrat în producție, mai ales acele fără copii unde sunt exploatate și au un salar scăzut, dar majoritatea sunt femei cu 3-5 copii, cari nu au unde să-și lase copiii în îngrijire, deci nu au nici o posibilitate de a câștiga oricât de puțin.

Majoritatea familiilor de muncitori concentrați au suferit în urma bombardamentelor, au căminurile ruinate și puținul avut ce posedau distrus, mai ales în cartierul Griviția, cartierul cel mai încercat. Femei și copii sunt flămânzi, desbrăcați, fără locuințe, 9-10 persoane locuesc într'o cameră, care ar fi neîncăpătoare chiar pentru 3 persoane. Iarna bate la ușă, școlile își deschid porțile și nevoile se îngrămădesc.

La țară, situația femeii ostașului este tot atât de grea ca și a muncitoarei dela oraș. Bărbatul fiind pe front, ea a luat cu totul locul bărbatului în muncile câmpului, în gospodărie și în toate. Toate grijile apasă pe umerii femeii. Acolo fără pământ sau cu pământ puțin, numeroase la cei înstăriți înseamnă și copii lor și aceasta numai în timpul verii. Dar și gospodăriile mai înbelșugate au fost zăpăcite. Satul românesc a fost lovit și jefuit pentru războiul lui Antonescu și Hitler. Autorii dați de către primării familiilor concentrate cele a mână de

Să înceteze cu bătăile și înjurăturile din armată.

Azi, când se impune mobilizarea tuturor forțelor poporului și a tuturor resurselor materiale și economice ale țării pentru eliberarea țării de sub jugul hitlerist, când poporul român trebuie să dea tot sprijinul Armatei Roșii și Armatei Române, este necesitatea cea mai urgentă îmbunătățirea și ridicarea nivelului de viață a ostașului român și a familiei lui.

Femeile ostașilor plecați pe front ca și toate muncitoarele, nu pot rezolva și îmbunătăți situația lor, decât pornind unite la luptă organizată pentru cucerirea revendicărilor încadrându-se în organizațiile profesionale și politice democratice (de ex- Sindicatele Unite, Uniunea Patrioților, etc.). Numai un guvern al Frontului Național Democratic va putea rezolva această problemă vitală a României — îngrijirea familiilor ostașilor.

Ce este E.A.M.?

Lupta Frontului Național de eliberare a poporului grec

Pentru ca să înțelegem just marea și dramatica luptă pe care o duce E. A. M., e necesar să spunem cele ce urmează ca introducere :

Imediat ce s'a declarat războiul italo-grec, Partidul Comunist al Greciei, prin șeful său tov. Zahariadi, care împreună cu cele mai dinamice elemente se afla încătușat în închisorile marine din Acronafolio, de mai mulți ani, a luat următoarea atitudine :

„Războiul Greciei împotriva atacului fascisto-italian e război de eliberare, un război împotriva imperialismului fascist, care dorește să subjuge Grecia. Prin urmare, Partidul Comunist al Greciei are datoria și obligația să lupte prin toate mijloacele împotriva cotropitorilor fasciști, până la victoria finală".

In urma acestei hotărâri, din închisori, tov. Zahariadi a lansat un manifest către proletariatul Greciei să lupte cu toate puterile și astfel lumea muncitoare a Greciei a luptat timp de șase luni împotriva tuturor dușmanilor fasciste.

După cucerirea Greciei de către armatele italiene și hitleriste, Partidul Comunist, cu toate că a fost lipsit chiar de conducătorul lui, predat de Siguranță Gestapoului și transportat în Germania, a început imediat să organizeze spălarea împotriva ocupanților. A compus

Greciei să ia parte la această luptă, dar marile partide liberal și regalist, neobișnuite să activeze în afară de lege, n'au vrut să participe. Astfel EAM s'a format din :

1. Partidul Comunist al Greciei.
2. Partidul socialist-țărănesc al lui Sofianopulos.
3. Partidul democratic al lui Tirimopol.
4. Partidul socialist.
5. Și alte organizații politice mai mici.

Sufletul lui E. A. M. e partidul comunist, Comisarul Politic al Partidului și adevăratul îndrumător la E. A. M. este A. Sarmaniotis. Primul atac al formațiilor armate dat de E. A. M. începe în Tesalia împotriva forțelor italiene de ocupație. Batalioane și regimente întregi sunt nimicite, italienii se predau. Și când E. A. M. se retrage în munți, hoardele fasciste omoară copii și femei, ard satele și împușcă populația civilă.

Prima organizație s'a făcut în Tesalia, după aceea s'a întins în Macedonia ulterior în Epir, Etoloacarnania, în Atice și Beoția și a urmă în Peloponez. Luptele ei E. A. M. împotriva ocupanților fasciști și hitleriști sunt mari și sângeroase. Sunt luptele celor mai marei masse democratice împotriva naziștilor și fasciștilor.

O. N. C. și propaganda criminală prin film

După crimi... lon treceți P... nentele de p... ui Antonescu ...are.

Presă, radio, cinematograf. ... fost pusă ... Ministerul Pr... ub conducere ...ntonescu.

Ministerul ... iunea de ... ...tiința poporu... ...ându-l să ap... ...itica crimina... ...escu.

In cadrul ac... Oficiul Nați... ...ăcut „celebru ...NC, la care ...iu, ca o cons... ...tre „totale", ...le celebre: UF...

Broșurile și ...are au inun... ...u ziarele și ...rimise gratui... ...olice și cazăr... ...ost citite de ... ...ate. Insă jur... ...nele de prop... ...le exaltare a războiului pentru ... ...bilizație, cruce și onoare", au fost ...ăzute de toți spectatorii cinematografelor, pentrucă proecția acestor ...ilme era obligatorie.

Știm foarte bine de câtă popularitate și de câtă afluență s'au bucurat sălile de cinematograf, mai ales în orășeli din urmă ani. Se cunoaște apoi extraordinara putere de sugestie și de convingere pe care o au imaginile animate asupra spectatorului. Și nu mai este nici un secret pentru nimeni, că filmul este o foarte puternică armă de propagandă.

... Oficiul National Cinematogra-

rican și sovietic pentru a pune bazele unei industrii cinematografice naționale, cu cadre de tehnicieni și personal artistic, care să fie în stare să facă față noilor sarcini de astăzi, această conducere a ONC-ului s'a făcut instrumentul industriei de filme germane, sabotând, după instrucțiuni primite dela Internationale Film Kammer (IFK), toate inițiativele pornite din interiorul ONC-ului sau din afară. Mai ales cele venite din afară. (Directorul Oficiului Național Cinematografic este vice-președinte al organizației monopoliste și de sabo-

...lămțit" ;

despre Furmarov și filmul „Ciapaiev".

despre electricitate ;

despre recentele descoperiri științifice și nașterea fără dureri ;

despre construcția unei școli secundare la Karghin ;

despre Misa, băețelul de 15 ani din kolhozul Crângul verde, care este în același timp pictor, contabil, propagandist, agitator și redactor ;

despre stația electrică depe Nipru și metro-ul din Moscova :

despre munca clubului satului și defectele ei :

— Ce este un prinț ? Este o rudă de familie ?

— Pentruce covorul din povestea „Covorul zburător" v'are mult ? E posibil ca să fi uitat ? Trebuie neapărat să întrebăm acestă dimineață acești copii își bat joc și se întreabă cum poate sbura. Chiar modelele de avioane nu sboară fără motor.

— Pentru ce un inițiator al A... tei Roșii din piesa dv. poartă numărul 13 drept la stânga ?

— Povestirea lui Andersen „Prințesa porcilor" mi-a plăcut mult. Numai că purceii n'au codița sfredel. Purceii așa cum i-am văzut la kolhoz au totdeauna codița învârtită și apoi artiștii cari joacă rolul purceilor strigă prea tare...

— Să știe generalul cel rău din piesa dv. să nu îndrăznească a se plimba pe lângă școala noastră. Toți băieții au jurat să dea cu pietre într'insul.

— Cum aranjați pe scenă un răsărit de soare ? Imi place foarte mult natura și vreau să-mi instalez în odaia mea un astfel de soare. Scrie-

Mici schițe din viața ... sovietică

de ... NIN

Tovarășul Iakimov, președintele societății din satul Karghin, a fost chemat să la cuibul lui în oficiul general a kolhozienilor. Subiectele despre care a vorbit ne par atât de revelatoare că socotim interesant să le amintim aci.

El a vorbit :

despre munca sa ca președinte ;

despre lupta pentru școli, cinematografe și cluburi ;

despre romanele lui Solohov „Pământul desțelenit" ;

despre Furmarov și filmul „Ciapaiev".

despre electricitate ;

despre recentele descoperiri științifice și nașterea fără dureri ;

despre construcția unei școli secundare la Karghin ;

despre Misa, băețelul de 15 ani din kolhozul Crângul verde, care este în același timp pictor, contabil, propagandist, agitator și redactor ;

despre stația electrică depe Nipru și metro-ul din Moscova :

despre munca clubului satului și defectele ei :

— Ce este un prinț ? Este o rudă de familie ?

— Pentruce covorul din povestea „Covorul zburător" v'are mult ? E posibil ca să fi uitat ? Trebuie neapărat să întrebăm acestă dimineață acești copii își bat joc și se întreabă cum poate sbura. Chiar modelele de avioane nu sboară fără motor.

— Pentru ce un inițiator al A... tei Roșii din piesa dv. poartă numărul 13 drept la stânga ? Nu-i corect...

— Povestirea lui Andersen „Prințesa porcilor" mi-a plăcut mult. Numai că purceii n'au codița sfredel. Purceii așa cum i-am văzut la kolhoz au totdeauna codița învârtită și apoi artiștii cari joacă rolul purceilor strigă prea tare...

— Să știe generalul cel rău din piesa dv. să nu îndrăznească a se plimba pe lângă școala noastră. Toți băieții au jurat să dea cu pietre într'insul.

— Cum aranjați pe scenă un răsărit de soare ? Imi place foarte mult natura și vreau să-mi instalez în odaia mea un astfel de soare. Scrie-

O carte românească despre Uniunea Sovietică

„Continentul U.R.S.S." de Mitiță Constantinescu

In limba română au apărut puține cărți despre U.R.S.S. Cu ușurință revistele publicau orice minciună, orice calomnie, dar refuzau sistematic publicarea oricărei informații juste, obiective, despre ceeace se petrece în Uniunea Sovietică. Timp de un sfert de veac reacțiunea românească s'a înverșunat să deformeze adevărul, să ascundă poporului român transformările din răsărit. Despre Uniunea Sovietică era îngăduit numai inspectorilor de siguranță din Basarabia, cu mâinile pătate de sânge, să publice cărți, gazetarilor din slujba siguranței să publice infame reportagii senzaționale.

Câteodată, cu toată împotrivirea autorității de stat, adevărul isbutea să iasă la lumină. Așa a fost cazul când profesorul Kirițescu Arva a plecat — acum vreo 14 ani — la un congres agricol internațional ținut la Moscova.

Intors de acolo, a publicat o serie de articole în care arăta progresele uriașe realizate de noua economie agricolă sovietică.

In anii dinaintea războiului în perioada planurilor cincinale au apărut în România puține lucrări prinitoare la viața nouă ce creștea vertiginos ; în anii războiului s'a lățăit nerusinata literatură de propagandă nazistă și legionaro-antonesciană plină de minciună și ură împotriva Uniunei Sovietice.

Cartea d-lui Mitiță Constantinescu, fost guvernator al Băncii Naționale, intitulată „Continentul U. R. S. S." este prima carte obiectivă, documentată, apărută după 23 August.

In „Cuvânt înainte" autorul scrie :

*„Această lucrare a fost scrisă în împrejurări cochii de toate : în timpul războiului împotriva Uniunei Sovietice și sub un regim de prigoană, dușman al oricărei informații juste, obiective, despre Uniunea Sovietică, cu mâinile pătate de sânge, care a ținut cu tot dinadinsul să ascundă poporului român adevărul despre Uniunea Sovietică. Din această cauză, materialul documentar folosit la elaborarea ei, n'a putut fi în cea mai mare parte, decât acela adunat și cunoscut înainte de 1940. Pe baza acestui material documentar, evoluția femeii, din punct de vedere politic, economic și social, precum și ideologia și sentimentele ei, în timpul războiului, ar fi putut fi studiate numai până în 1939, iar ca ideologie și sentimente până la începutul războiului. Dar, în ultimii ani, în Uniunea Sovietică, au avut loc mari schimbări, atât în viața economică, cât și în viața spirituală a femeii sovietice, care au influențat în mod hotărâtor ideologia și sentimentele ei. Aceste schimbări, care au avut loc în timpul războiului, au fost atât de importante, încât ele au dat naștere unei noi ideologii și unor noi sentimente la femeia sovietică, care nu mai pot fi studiate pe baza materialului documentar de până în 1939. Pentru a putea studia ideologia și sentimentele femeii sovietice de astăzi, ar trebui să avem la dispoziție un material documentar nou, care să ne arate schimbările ce au avut loc în ideologia și sentimentele femeii sovietice în timpul războiului. Dar, în timpul războiului, în Uniunea Sovietică, nu au apărut decât foarte puține lucrări de acest fel, iar accesul la ele este foarte greu. Din această cauză, în lucrarea de față, ideologia și sentimentele femeii sovietice de astăzi, nu pot fi studiate decât în mică măsură. Ele pot fi studiate numai în măsura în care ideologia și sentimentele femeii sovietice de astăzi, sunt o continuare a ideologiei și sentimentelor ei de până în 1939, sau în măsura în care ideologia și sentimentele femeii sovietice de astăzi, sunt o consecință a schimbărilor ce au avut loc în ideologia și sentimentele ei în timp